

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 225
din 16.03.2016

Dosar nr.: 463/2015

Petiția nr.: 5241/05.08.2015

Petentă:

Reclamat:

Obiect: soluții diferite ale instanțelor de judecată

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1.

I.2. Numele și domiciliul reclamatului

I.2.1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta sesizează C.N.C.D. cu privire la discriminarea la care a fost supusă de către Curtea de Apel Craiova, instanță care a respins recursul formulat împotriva sentinței nr. 3438/27.10.2015 a Tribunalului Gorj. Petenta apreciază ca discriminatorie situația creată, instanțele de judecată (Tribunalul Gorj și Curtea de Apel Craiova) dând soluții diferite în spețe similare.

III. Procedura de citare

3.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 5241/13.08.2015, excepția de necompetență, motivată, a fost comunicată petentei, fiind citată pentru data de 08.09.2015.

3.3. La termenul stabilit pentru audieri a lipsit petenta.

3.4. Prin adresa înregistrată sub nr. 5715/07.09.2015 petenta a formulat un punct de vedere.

3.5. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților
Susținerile petentei

4.1.1. Petenta arată faptul că este medic primar medicină generală/medicina familiei la Cabinetul medical școlar al Liceului Tehnologic Turceni.

4.1.2. Conform OUG nr. 162/2008, medicina școlară este transferată de la spitale la primărie, conform unui protocol de transfer, cu respectarea tuturor drepturilor, cheltuielile de personal fiind suportate de către Ministerul Sănătății.

4.1.3. Petenta arată faptul că s-a încheiat contractul individual de muncă nr. 80/18.08.2009. În anul 2010 petenta avea un spor de 20%. La data de 01.03.2015, petenta a împlinit 20 de ani de muncă, fiind îndreptățită să primească 3 zile de concediu, 4 zile de concediu suplimentar pentru activitate de prevenție, și o zi concediu suplimentar pentru fiecare 5 ani neîntreruși în aceeași unitate.

4.1.4. Primăria Turceni i-a acordat tot 25 zile concediu motivând faptul că petenta este angajatul primăriei și urmează a beneficia de același număr de zile de concediu ca și ceilalți angajați ai primăriei.

4.1.5. Petenta a formulat o cerere de adaptare contract de muncă în sensul de a fi menționate zilele de concediu conform vechimii în muncă, precum și acordarea unui supliment conform contractului colectiv de muncă pentru ramura sanitară.

4.1.6. Petenta a fost sprijinită în demersurile sale de către sindicat. Întrucât primăria nu a dat curs solicitării sale, petenta s-a adresat instanței de judecată. Instanța de judecată a fost sesizată și de către cele două asistente medicale care lucrează la cabinet.

4.1.7. Una dintre cele două asistente a obținut în instanță cele 4 zile suplimentare. Celelalte asistente nu i-au fost acordate cele 4 zile suplimentare deși desfășoară amândouă aceeași activitate.

4.1.8. În cazul petentei, instanța nu i-a dat câștig de cauză, reținând o vechime mai mică decât în realitate.

4.1.9. Petenta apreciază hotărârile pronunțate ca fiind discriminatorii, atâta timp cât petenta și cele două asistente desfășoară activitate medicală.

4.1.10. Solicită să se dispună orice măsuri ar fi necesare pentru înlăturarea consecințelor acestor fapte de discriminare.

4.1.11. Prin concluziile scrise formulate, petenta arată faptul că apreciază ca fiind discriminatorii prevederile OUG nr. 162/2008 privind transferul de atribuții și competențe exercitate de către Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale, personalul medical din cabinetele școlare devenind angajați ai primăriilor, neaplicarea actelor normative și ca contractului colectiv de muncă ramură sanitară, personalul medical este asimilat funcționarilor publici precum și obligativitatea vizei directorului instituției de învățământ pe pontajul lunar.

4.1.12. De asemenea, petenta reiterează faptul că instanțele au soluționat în mod diferit cererile cu care au fost investite. Mai mult, instanța, în mod discriminatoriu, nu a considerat continuitate și vechime în muncă perioada de 2 ani în care petenta s-a aflat în concediu creștere copil.

Susținerile părții reclamate

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul reține faptul că petenta se consideră discriminată întrucât nu i s-a acordat zilele de concediu la care ar fi fost îndreptățită având în vedere activitatea desfășurată. Petenta se compară cu alte cadre medicale care au primit în instanță zilele de concediu cuvenite.

5.2. În drept, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”* Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu, respectiv excepția necompetenței cu privire la hotărârile instanței de judecată.

5.3. Cu privire la modul în care a soluționat instanța de judecată cererile cu care a fost investită, s-a invocat din oficiu excepția de necompetență a Consiliului.

5.4. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000 republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.5. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

5.6. Constituția României în art. 1 alin. 4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 din Constituție statuează înfăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

5.7. Prin Decizia nr. 322/2001, publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002, Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate

internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat "Autoritatea judecătorească", principiile organizării și înlăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înlăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din *judecători independenți care se supun numai legii* [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ..."

5.8. Având în vedere aceste considerente, a admite că C.N.C.D. are competența *ratione materiae* de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

5.9. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Însuși textul constituțional din art. 129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

5.10. Chiar dacă s-ar admite că C.N.C.D. nu ar exercita un control de legalitate al hotărârilor judecătorești, procedura ce decurge din declanșarea jurisdicției C.N.C.D. ar presupune, în ultimă instanță, adoptarea unui act administrativ-jurisdicțional ce vizează soluționarea unui conflict juridic dintre o persoană fizică și instanța de judecată, în mod indisolubil legat de actul acesteia, hotărârea judecătorească, ceea ce nu poate fi asimilat decât unui act de imixtiune în activitatea instanței.

5.11. Colegiul director este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

5.12. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;

2. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării 18.03.2016

Motivată și tehno-redactată : T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP